

mille. Da nu Staten skal have 1,1 pro mille, bliver der kun 0,5 pro mille til Kjøbenhavns Kommune, og det vil med andre Ord sige, at det kun bliver ca. 500,000 Kr. til Kjøbenhavn, medens man fratager os mellem 6 og 700,000 Kr. ved den halve Procent af Indkomstkatten. Det er ganske vist saaledes, at Ejendoms-skylden kan opkræves med 2,3 pro mille i Kjøbenhavn, men saavidt jeg kan se, vil man ikke kunne komme til en Optrækning af den fulde Ejendoms-skyld før i Løbet af 25 Aar. Altsaa, i flere Aar ville vi staa med direkte Tab i Indtægter som Følge af den Bestemmelse, der er truffen her i Lovforslaget.

Jeg siger ikke dette, fordi jeg ønsker at blive staaende ved de 3 pCt., eller fordi jeg har noget som helst Ønske om at gaa endnu videre med Hensyn til Procenten for den nuværende Indkomstskat. Ingenlunde. Det er vitterligt for alle, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse gennem flere Aar har arbejdet paa at faa en forandret Skatteordning, blandt andet ønsket at faa Ret til at opkræve Indkomstkatten efter en stigende Skala. Forslag i saa Henseende have været udarbejdede, og Andragender derom været fremsendte til Regering og Rigsdag. Altsaa, det Standpunkt, som Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har i denne Sag, er ikke at ønske en Forandring i den nuværende Skattelov i Retning af en Forhøjelse af Procenten, man ønsker en Omlægning saaledes, at man, paa samme Maade som Tilfældet nu er med Statsskat-terne, retter Skattebyrden nogenlunde efter Skatteevnen, og jeg maa i meget høj Grad beklage, at man ikke har taget Hensyn til dette ved de foreliggende Lovforslag. Man ved jo dog, at Forholdet er, at Kjøben-gavns Kommune med Hensyn til sine ordinære Udgifter og Indtægter staaer saaledes, at vi i Aaret 1900 havde en Underbalance af 718,000 Kr., og i Aaret 1901 en Underbalance paa det løbende Budget af 1,822,000 Kr. Disse to Regnskaber ere offentliggjorte, og det er vitterligt for alle, hvorledes Forholdene ere. Jeg kan oplyse, at for det forløbne Regnskabsaar 1902, som sluttede den 31. Marts, vil Underbalancen paa det ordinære Budget blive omtrent 1,900,000 Kr., og jeg ser ikke, der er nogen som helst Udsigt til, at det skulde være muligt i Fremtiden at bringe dette Beløb væsentligt ned. Kjøbenhavns Kom-munes ordinære Udgifter ere paa samme Maade som alle andre Storbyers voksede i højere Grad, end Indtægterne ere voksede, hvilket ikke er saa underligt. Det kan

ikke forbausende, at det er Tilfældet, naar man hører, at vi siden 1880 have staaet paa den samme Skatteprocent. Det er selvfølgelig, at hvis Kjøbenhavn ikke havde haft andre Indtægter, end sin personlige Skat, vilde vi ikke have kunnet blive staaende der i saa lang Tid efter den uhyre Udvikling, der her har fundet Sted. Men det viser sig nu, at det ikke med de Indtægter, der ere tilgængelige for Kjøbenhavn, er muligt blot at holde Skridt med de ordinære Udgifter, og jeg tør ganske rolig udsætte en ikke saa lille Præmie for den, der vil være i Stand til at paavise, at der paa Kjøbenhavns ordinære Budget er Punkter, hvorpaa der kan foretages væsentlige Besparelser. Der vil altid kunne tænkes en eller anden Ting, man kunde mene, kunde gøres lidt billigere, men jeg tror ikke, det er muligt for nogen, selv med den allerbedste Villie i saa Henseende, at paavise væsentlige Besparelser, der kunde gøres paa de løbende almindelige Udgifter. Derfor maa det være en Nødvendighed for Kjøbenhavns Kommune at skaffe sig Adgang til Indtægter, der ere nødvendige for at afholde de Udgifter, som Kommunen er pligtig til at afholde, og jeg kan, som sagt, kun beklage, at man ikke har villet gaa med til dette ved denne Lejlighed.

Jeg vil slutte med at udtale det Haab, at naar vi nu endelig faa disse Skattelove, hvor utilfredsstillende de end ere paa overordentlig mange Punkter, maatte det Tidspunkt være kommet, da man for Alvor vil tage en Forhandling op om de kjøbenhavnske Skatteforhold. Vi ønske ingenlunde at blive gunstigere stillede med Hensyn til Bevægelsesfrihed for vore Indtægter end det øvrige Land. Vi føle os overbeviste om, at vi meget vel ville kunne leve, naar vi stilles paa lige Fod med de øvrige Landsmænd. Men vi synes, vi have nogen Ret til at kræve, at der ikke bør gælde Undtagelseslove paa dette meget vigtige Omraade for en saa stor Del af Danmarks Befolkning som den, der findes i Kjøbenhavn.

Benzon: Man kan mærke paa den Skattedebat, der føres her, at vi nærme os til Enden, man kan mærke paa de forskellige Talere, at nu er det ikke længere en akademisk Drøftelse af Love, der kunne blive saadan og saadan, og som kunne have en lang Livsbane at gennemvandre gennem Tingene. Nej, nu ere vi ved det Punkt, hvor det er Alvor, og det mærker man bl. a. derpaa, at de forskellige Med-